

Η τιμή των Ορθοδόξων προς τη Θεοτόκο

[/ Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

Η Ορθόδοξος Εκκλησία διδάσκει για την Παναγία ό,τι μας παραδίδει η Ιερά Παράδοση και η Αγία Γραφή, και καθημερινά την δοξάζει στους ναούς της, ζητώντας τη βοήθεια και προστασία της. Γνωρίζοντας ότι χαροποιείται μόνο από αυτούς τους αίνους που ανταποκρίνονται στην πραγματική της δόξα, οι Άγιοι Πατέρες και υμνογράφοι έχουν ικετεύσει Αυτήν και τον Υιό της να διδαχθούν πώς να την υμνούν.

«Τείχισόν μου τας φρένας Σωτήρ μου· το γαρ τείχος του κόσμου ανυμνήσαι τολμώ, την άχραντον Μητέρα σου». «Η Εκκλησία διδάσκει ότι ο Χριστός πραγματικά γεννήθηκε από την Αειπάρθενο Μαρία». Είναι απαραίτητο για εμάς να ομολογούμε ότι η Παναγία είναι πραγματικά Θεοτόκος, έτσι ώστε να μην υποπέσουμε σε βλασφημία· διότι εκείνοι που αρνούνται ότι η Αγία Παρθένος είναι πράγματι Θεοτόκος δεν είναι πλέον πιστοί, αλλά μαθητές των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων».

Από την Παράδοσή μας γνωρίζουμε ότι η Θεοτόκος ήταν η θυγατέρα των ηλικιωμένων Ιωακείμ και Άννας· ο Ιωακείμ καταγόταν από τη βασιλική γενιά του Δαβίδ, και η Άννα από ιερατική οικογένεια. Παρά την τόσο ευγενή καταγωγή τους, ήταν φτωχοί. Όμως, δεν ήταν αυτό που στενοχωρούσε αυτούς τους ενάρετους, όσο το γεγονός ότι δεν είχαν παιδιά και δεν μπορούσαν να ελπίζουν ότι οι απόγονοι τους θα έβλεπαν το Μεσσία. Και ιδού, κάποτε, όντας περιφρονημένοι από τους Εβραίους για την ατεκνία τους, με πόνο ψυχής και οι δύο προσέφεραν προσευχές στο Θεό· ο Ιωακείμ σε βουνό στο οποίο είχε αποσυρθεί όταν ο ιερέας δε θέλησε να προσφέρει τη θυσία του στο Ναό και η Άννα στον κήπο της κλαίγοντας για τη στειρότητα της -εκεί τους εμφανίστηκε άγγελος που τους γνωστοποίησε ότι θα γεννήσουν μία κόρη. Καταχαρούμενοι, υποσχέθηκαν να αφιερώσουν το παιδί τους στο Θεό.

Σε εννέα μήνες γεννήθηκε μία κόρη, ονομαζόμενη Μαρία, η οποία από τη πρώιμη παιδική ηλικία της επέδειξε τις μεγαλύτερες αρετές. Όταν ήταν τριών χρόνων, οι γονείς της, εκπληρώνοντας την υπόσχεση τους, με επισημότητα οδήγησαν τη μικρή Μαρία στο Ναό της Ιερουσαλήμ· ανέβηκε τα ψηλά σκαλιά, και από αποκάλυψη από το Θεό οδηγήθηκε στα Άγια των Αγίων, από τον Αρχιερέα που τη συνάντησε, πήρε τη χάρη του Θεού που αναπαυόταν επάνω της μαζί της στο Ναό που μέχρι τότε ήταν δίχως χάρη. Εγκαταστάθηκε στο κατάλυμα για τις παρθένες που υπήρχε στο Ναό, αφιέρωνε τόσο πολύ χρόνο για προσευχή στα Άγια των Αγίων που μπορεί να πει κάποιος ότι ζούσε σε αυτό. Όντας στολισμένη με όλες τις αρετές, επεδείκνυε εξαιρετικά αγνή ζωή. Ήταν υποτακτική και υπάκουη προς όλους, δεν προσέβαλε κανένα, δεν είπε καμία σκληρή λέξη σε κανένα, ήταν φιλική προς όλους και δεν αποδέχθηκε κανένα ρυπαρό λογισμό.

«Παρά την τίμια και άμεμπτη ζωή που ζούσε η Παναγία, η αμαρτία και ο θάνατος έκαναν την παρουσία τους σε αυτή. Δεν μπορούσαν παρά να εμφανιστούν. Αυτή είναι η ακριβής και πιστή διδασκαλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας σχετικά με τη Θεοτόκο όσον άφορα το προπατορικό αμάρτημα και το θάνατο».

Ήταν ξένη σε κάθε πτώση προερχόμενη από την αμαρτία, «δεν ήταν ξένη προς τους αμαρτωλούς πειρασμούς». Μόνο ο Θεός είναι αναμάρτητος, ενώ ο άνθρωπος πάντα θα έχει μέσα του κάτι που θα χρειάζεται διόρθωση και τελειοποίηση για να εκπληρωθεί η εντολή του Θεού· «να είστε άγιοι, γιατί εγώ ο Κύριος, ο Θεός σας, είμαι άγιος». Όσο πιο αγνός και τέλειος είναι κάποιος, τόσο πιο πολύ προσέχει τις ατέλειές του και θεωρεί τον εαυτό του ολοένα και περισσότερο ανάξιο.

[Συνεχίζεται]